

A Fővárosi Ítéltábla Volsik és Juhász Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd dr. Juhász Balázs) által képviselt felperesnek, dr. Baranovszky György törvényes képviselő által képviselt alperes ellen, határozat érvénytelenítése iránt indított ügyében, a Fővárosi Bíróság 2011. június 27. napján meghozott 29.P.27.355/2010/4. sorszámú ítélete ellen, a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az alperes 1472/2010., 1481/2010., 1482/2010., 1543/2010. és a 1580/2010. számú ajánlásait - melyek szerint a felperes fizesse vissza a békéltető testületi eljárást kezdeményező, perben nem álló magánszemélyeknek a 2010. július 28. és 2010. augusztus 1. között elmaradtFesztiválra a felperesnél vásárolt belépőjegyek vételárát - a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (továbbiakban

Fgytv.) 31. § (2) bekezdés d) pontjára, a 34. § (3) bekezdés c) pontjára és a (4) bekezdésre figyelemmel.

Álláspontja szerint az alperesnek nem volt hatásköre a jogvita elbírálására, illetve arra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi XL. törvény (Ket.) rendelkezéseit kellett volna alkalmaznia. Megítélése szerint közte és a fogyasztó (a jegy vásárlója) között nem jött létre olyan szerződéses jogviszony, amely alapján az alperes az eljárást lefolytathatta volna. Előadta: az ő feladata kizárólag arra irányult, hogy a rendezvényszervező és a fogyasztó között létrejövő jogviszonyt elősegítse, a belépőjegyet mint papírformátumú szerződést közvetítse rendezvényszervező és a fogyasztó között.

Az alperes elsődlegesen a kereset elkésztése okán a per megszüntetését kérte. Másodlagos kérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a támadott ajánlások meghozatalára az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával került sor.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság az ajánlások kézbesítését igazoló tértivevények másolata alapján megállapította, hogy valamennyi ajánlás vonatkozásában a felperes betartotta az Fgytv. 34. § (4) bekezdésében szabályozott 15 napos keresetindítási határidőt. Álláspontja szerint jelen ügyben az Fgytv. 29. § (4) bekezdésében felsorolt esetek nem állnak fenn, így az Fgytv. 34. § (3) bekezdés c) pontja alapján nem volt helye a keresettel érintett ajánlások hatályon kívül helyezésének, ezért a keresetet érdemben vizsgálta. Kiemelte: az Fgytv. 18. § (2) bekezdése értelmében a békéltető testület a megyei (fővárosi) kereskedelmi és iparkamarák mellett működő független testület, tehát nem hatóság, nem a fogyasztóvédelmi hatósági eljárás keretében jár el, ezért eljárására nem vonatkozhat a Ket. sem. Utalt az Fgytv. 34. § (8) bekezdésére is, miszerint az ajánlások megtámadása iránti per nem közigazgatási per, ezért a jelen eljárásra a Pp. rendelkezései alkalmazandók.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli jogvita - az Fgytv. 18. § (1) bekezdése értelmében - az Fgytv. hatálya alá tartozó fogyasztói jogvitának minősül. Megállapította, hogy a felperes és a fogyasztó között a belépőjegy megvásárlásával jogviszony jött létre, amelyhez szorosan kapcsolódik a perben nem álló rendezvényszervező, ugyanis a felperes díj ellenében az ő szolgáltatását közvetítette a fogyasztó felé. Hangsúlyozta, hogy a fogyasztó a jegyét - a jegyen szereplő tájékoztatás szerint - a rendezvény elmaradása esetén kizárólag a vásárlás helyszínén válthatja vissza. Megítélése szerint a perbeli belépőjegyeken szereplő tájékoztatás általános szerződési feltételnek, a Ptk. 205/A. § (1) bekezdése szerinti szerződéses rendelkezésnek minősül. Jelen jogvitában a rendezvényszervező esetleges mögöttes helytállási kötelezettsége pedig nem bírt jelentőséggel. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a döntés meghozatalához szükséges tényeket feltárta, azokat okszerűen mérlegelte, hatáskörét nem lépte túl, indokolási kötelezettségének eleget tett, és helyesen állapította meg, hogy a felperes megszegte a jegy vételárának visszafizetésére vonatkozó vállalását. Az elsőfokú

bíróság jogsérelmet nem észlelt, ezért nem látta indokoltnak az ajánlások hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Kiemelte, hogy a jegy hátulján található feltételrendszer nem az általa megállapított szerződéses feltételeket, hanem a rendezvény szervezőjének feltételeit tartalmazta. Utalt arra, hogy abban olyan közlemények szerepelnek, amelyek nem a jegyforgalmazó feltételei, pl. a rendezvényt mindenki csak saját felelősségére látogathatja, tilos behozni a rendezvényre ételt, italt, üveget stb. Megítélése szerint a rendezvény szervezője közölte a jegy visszavásárlásának feltételeit a fogyasztóval. Az ezzel ellentétes ítéleti megállapítást iratellenesnek találta. Tévesnek tartotta azt a jogkövetkeztetést is, miszerint a rendezvényszervező helyett ő vállalta volna a vásárlókkal szemben a jegy árának visszatérítését. Továbbra is állította, hogy nincs közte és a fogyasztó között szerződéses kapcsolat, ezért ezen szerződéses feltételek őt nem kötelezik. Kiemelte, hogy a rendezvényszervező 2010. július 16-án hivatalos közleményében a jegy visszaváltását és a fogyasztók kártalanítást saját maga vállalta, amelyről az érdekelteket értesítette. Előadta: a visszaváltáshoz szükséges anyagi fedezetet a rendezvényszervezőtől nem kapta meg, így azt végrehajtani sem tudta. Szerinte az alperesnek az eljárást hatáskör hiánya miatt meg kellett volna szüntetnie, ugyanis nem bizonyítható egyszerűen a fogyasztóval létrejött jogviszonya. Utalt arra, hogy más megyében működő békéltető testületek hasonló esetben az eljárást megszüntették. Hivatkozott a Pesti Központi Kerületi Bíróság számú jogerős ítéletére, miszerint közte és a fogyasztó között szerződés nem jött létre. Kifogásolta az alperes meghatalmazottjának képviseleti jogosultságát is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Véleménye szerint a felperes és a fogyasztó között atipikus szerződéses jogviszony jött létre, melyben a felperes a jegyre vonatkozó általános kötelezettségein túlmenően magára vállalta a jegy ára visszafizetésének kötelezettségét a rendezvény elmaradása esetében, melyet a jegyek hátoldalán, valamint a felperes internetes honlapján közzétett tájékoztatás tanúsít. A Ptk. 205/A. § (1) és (3) bekezdése alapján ezen feltételek általános szerződési feltételnek minősülnek, melyek tartalmát a Ptk. 207. § (1) és (2) bekezdésének értelmében a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kell értelmezni, vita esetén pedig a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. A felperesi tájékoztatásból pedig egyértelműen az következik, hogy a jegy árának visszafizetését nem a rendezvény szervezője, hanem a felperes vállalta a vásárlás helyszínén. Hangsúlyozta, hogy a fogyasztó szempontjából irreleváns az a tény, hogy a szervező és a jegy terjesztője között milyen egyéb szerződéses viszony állt fenn. Amennyiben a rendezvényszervező és a felperes közötti jogviszony bármilyen relevanciával bírna a fogyasztó szempontjából, akkor a köztük lévő megállapodásról külön tájékoztatást kellett volna adni a fogyasztó részére. Megítélése szerint a jegyeken feltüntetett szerződési feltételek a felperes saját általános szerződési

feltételei, ugyanis a jegy hátoldalán négyszer került feltüntetésre a felperes megnevezése. A felperes előadása szerint maga felel a jegyek gyártásáért, így módjában állt volna megfelelő tájékoztatás nyújtani a fogyasztók részére. Hangsúlyozta: a jegy hátoldalán, valamint az internetes honlapon a jegy visszavásárlására vonatkozó megállapítások összhangban voltak.

Álláspontja szerint a felperes tévesen hivatkozik a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt egy fogyasztó által indított egyéni polgári jogi igény elbírálása tárgyában született jogerős ítéletre. Az alperest nem köti egy polgári bíróság korábbi ítélete, illetve más békéltető testület döntése sem. Hivatkozott a Szegedi Ítéltábla és a számú ítéletére, melyben a perbeli esettel azonos tényállás és jogalap tekintetében hozott a jelen felperes keresetét elutasító ítéletet helyben hagyó döntést, megállapítva, hogy a felperes és a fogyasztó között szerződéses kapcsolat állt fenn.

Előadta, hogy az Fgytv. 23. § (1) bekezdése alapján az alperes elnöke teljes joggal képviseli a testületet. Az alperes mellett és által foglalkoztatott jogi előadónak jogszabálysértés nélkül adott meghatalmazást a képviselőre. Hivatkozott az Fgytv. 18. § (2) bekezdésére, illetve 34. § (5) bekezdésére, melyek helyes értelmezése szerint a jogi előadó munkaszerződésében munkáltatóként a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara került megnevezésre

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita alapjául szolgáló releváns tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló. A másodfokú bíróság a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A másodfokú bíróság a jelen ügyben rendelkezésre álló adatok alapján minden kétséget kizáró módon nem tudta megállapítani, hogy a felperes és a rendezvény szervezője között bizományi szerződés vagy megbízási szerződés jött létre. Az eljárásban a felek nem csatolták a részvételi jegy teljes egészében olvasható példányát, továbbá a felperes és a rendezvényszervező között létrejött jegypénztári megállapodást. Ezek hiányában nem volt lehetőség állást foglalni abban a kérdésben, hogy a felperes és a rendezvény szervezője között pontosan milyen jogviszony jött létre. Nem helytálló a felperesnek az az álláspontja, miszerint közte és a fogyasztó között nem jöhetett létre jogviszony, mert ő a rendezvény szervezésében nem vett részt. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a Ptk. XLII. fejezetébe foglalt rendelkezések nem zárják ki a bizományos felelősségét azért, mert a bizományi szerződés alapján szolgáltatott árut, terméket nem saját maga állította elő.

A felperes által előállított részvételi jegy egyértelműen tartalmazza, hogy „A rendezvény elmaradása esetén a jegyek kizárólag a vásárlás helyszínén, az elmaradt rendezvény meghirdetett dátumától számított 30 napos jogvesztő határidőn belül, a jegy és a vásárlást igazoló bizonylat (nyugta) ellenében válthatók

vissza. A visszaváltás részleteiről minden esetben tájékozzódjon a.....[hu](http://www.hu)> weboldalon."

A felperes nem vonta kétségbe, hogy ezen szerződéses feltételek általános szerződési feltételnek minősülnek, csupán azt állította, hogy ezek nem az ő, hanem a rendezvény szervezője által meghatározott szerződési feltételek. A jegyen szerepel az a tájékoztatás - a rendezvény szervezőjének neve és adószáma mellett -, hogy a jeggyel igénybe vett szolgáltatásért a jegy túloldalán feltüntetett szervező, a jegy terjesztéséért pedig a felperes neve a felelős. A perbeli adatok alapján minden bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a jegyen feltüntetett általános szerződési feltételek a felperesnek vagy a rendezvényszervezőnek az általános szerződési feltételei-e. Így a fogyasztók sem lehettek abban a helyzetben, hogy megállapítsák, kinek a rendelkezéseit tartalmazza a birtokukban lévő jegy, illetve a vételárat ki fizeti vissza részükre.

A Ptk. 207. § (1) bekezdése értelmében a szerződéses nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

A Ptk. 207. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

Figyelemmel arra, hogy a Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján egyértelműen nem dönthető el, hogy kik a jogviszony alanyai, a rendezvény elmaradása esetében a jegy vételárát ki fizeti vissza; azonban az a részvételi jegyen feltüntetett tájékoztatás alapján egyértelmű: a jegyek kizárólag a vásárlás helyszínén válthatók vissza. A felperes ezen tájékoztatással összhangban közölt információkat a saját weboldalán is. Így helyesen jutott az alperes a támadott ajánlásaiban arra a következtetésre, hogy a belépőjegyek vételárát a felperesnek kell a fogyasztó részére visszafizetnie. Jelen eljárásban nincs jelentősége a felperes és a rendezvény szervezője között létrejött, a fogyasztó által nem ismert szerződésnek. Helyesen mutatott rá az alperes ellenkérelmében, hogy határozathozatala során nem kötik őt a polgári bíróság és más békéltető testületek hasonló ügyekben hozott határozatai. Mindezekre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az Fgytv. 18. § (1) bekezdésében és 32. § b) pontjában írt jogkörében eljárva a jogszabályoknak megfelelő ajánlást hozott. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság előtt az alperest jogszabálysértés nélkül képviselte a szabályszerű meghatalmazás alapján a jogi előadó.

A kifejtetekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Jelen eljárásban az alperest a törvényes képviselője képviselte, így képviseletével költség nem merült fel, ezért perköltség kérdésében a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett.

Budapest, 2012. január 26.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző